

žarek dobrote

10/XIX
oktober
2021

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

- 3 ••• Teden Karitas: Srce, ki sprejema
STISKE SODOBNE DRUŽBE
3 ••• Doživljanje otrok v družinah s težavami
s pitjem alkohola, II. del

TO MORAMO VEDETI

- 4 ••• Mladi na telefonu

KARITAS MLADIH

- 6 ••• Koča, ki povezuje

NA OBISKU

- 8 ••• Ko služba postane poslanstvo

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

- 9 ••• Vsaka kapljica pomoči, še tako drobna,
se dotakne in spremeni ocean

- 9 ••• Poklicanost človeka, da s svojim Stvarnikom
sodeluje pri oblikovanju sveta

- 10 ••• Tujec na poti, II. del

- 12 ••• Dodatni paketi pomoči

- 12 ••• Strokovna konferenca Skupnosti MOST
povezala stroko in izkušnje

KOPER

- 13 ••• »Z očetovim srcem«

- 14 ••• Naj prostovoljec

- 15 ••• Začetek pastoralnega leta v Škofijski karitas Koper
LJUBLJANA

- 15 ••• Romanje na Svete gore

MARIBOR

- 16 ••• Kdor se boji Boga, dela dobro

- 17 ••• Ko začutiš zadovoljstvo z delom prostovoljcev

MURSKA SOBOTA

- 17 ••• Vi ste luč sveta

NOVO MESTO

- 18 ••• Škofijska karitas Novo mesto obišče Oratorij 2021

- 19 ••• Zelemenjava na Škofijski karitas Novo mesto, drugič

- 20 ••• »Starost je krona vseh stopenj življenja«

- 20 ••• Odgovori Slovenije na izzive starajoče se družbe
LETOVANJA

- 21 ••• Koper: Letovanje družin v Portorožu

- 21 ••• Koper: Letovanje družin v Soči

- 22 ••• Spominjamo se: Seminar Karitas leta 2004

- 23 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Zdenka Šfiligoj •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Jožica Ličen, Marjan
Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš, Helena Zevnik
Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman • LEKTORIRANJE: Alenka
Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šauperl •
ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o.,
Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Vsebine v
prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne predstavljajo uradnega stališča
Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

- 4.-8.10- Teden otroka – dogodki za mlade na
ŠK Novo mesto preko celega tedna
11.-31. 10. Razstava buč v prostorih Škofijske karitas
Novo mesto
12. 10. Prepoznavanje užitnih rastlin – delavnica

*Človek je prav zaradi svojega edinstvenega
dostojanstva in obdarjenosti z razumom
poklican k spoštovanju stvarstva in njegovih
notranjih zakonov, kajti »Gospod je z
modrostjo postavil zemljo« (Prg 3,19).*

(papež Frančišek, iz okrožnice Hvaljen, moj Gospod)

Foto: Zdenka Šfiligoj

tema meseca

TEDEN KARITAS: SRCE, KI SPREJEMA

Mojca Kepic

Karitas Teden Karitas

22. – 28. 11. 2021

geslo: **SRCE, KI SPREJEMA**

24. 11.: 31. dobrodelni koncert Klic dobrote

28. 11.: Nedelja Karitas

Skozi letošnji teden Karitas nas bo vodilo geslo »**Srce, ki sprejema!**«, ki nas bo vabilo, da se naučimo resnično sprejeti vsakega človeka v njegovih potrebah. Brez tega, da opazimo človeka v stiski in mu pomagamo, smo težko njegovi zagovorniki. Naj letošnji teden Karitas nagovori srca vseh ljudi, da bomo zaznali in odgovorili na stiske soljudi. Kot pravi dolgoletna prostovoljka Škofijske karitas Koper, ga. Marija Mlinar: »*Nihče namreč nima tako malo, da ne bi mogel kaj od sebe dati, in nihče ni tako bogat, da ne bi v teh težkih časih česa potreboval in sprejel, pa četudi samo besedo spodbude, ki mu bo oporna točka za nadaljnje življenje.*«

Knjižica za teden Karitas

Za lažjo pripravo aktivnosti v tednu Karitas pripravljamo posebno knjižico, ki jo boste lahko uporabili za oblikovanje svetih maš v tednu Karitas in za nedeljo Karitas, za molitveno uro ali pripravo srečanj različnih skupin v župnijah. Poleg tega bo v knjižici tudi gradivo za svetovni dan ubogih, ki ga obeležujemo na 33. navadno nedeljo v cerkvenem letu, ki bo letos 14. novembra.

Maša za sodelavce in prostovoljce Karitas na Ponikvi: 24. 11. 2021

Vseslovensko romanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas v Slomškovo Ponikvo je glede udeležbe ljudstva letos zaradi epidemije še nejasno. Ob 12h je predvidena sveta maša v živo s TV ali spletnim prenosom. Natančno pa boste obveščeni naknadno. Vesele in delo vseh nas položimo na oltar in drug drugega spodbudimo, da naše delo, znanje, odprtost do sočloveka v stiski prenesemo v naše župnije.

31. dobrodelni koncert KLIC DOBROTE v Ljubljani: 24. 11. 2021

Ob 20h bo dobrodelni koncert z neposrednim prenosom na prvem programu TV SLO, Radiu Slovenja in Radiu Ognjišče. Povabljeni smo, da vsak v srcu za-

čuti, na kakšen način lahko pristopi k sočloveku, še posebej k tistim, ki so v stiski. Ob vsej materialni pomoči je izrednega pomena tudi bližina prostovoljcev Karitas vsaki družini oz. posamezniku v stiski.

stiske sodobne družbe

DOŽIVLJANJE OTROK V DRUŽINAH S TEŽAVAMI S PITJEM ALKOHOLA

Nataša Sorko

Nadaljevanje iz septembrske številke

Družina s težavami s pitjem alkohola ima drugačne značilnosti kot družina brez teh težav

Kot je bilo že omenjeno, se družina prilagodi na pitje alkohola vsaj enega člana; ostali člani družine se prilagodijo tistemu, ki pije alkohol, hkrati pa prilagoditev postane preživetvena strategija posameznih članov in celotne družine. V takih družinah opazimo, da so se zamenjale vloge in naloge v družini. Kar naenkrat družina prepozna druge prioritete naloge, kot jih je. Naenkrat starša ne posvečata dovolj skrbi vzgoji in starševstvu. Tisti član, ki ima težave s pitjem alkohola, se ukvarja s svojim pitjem, drugi pa velikokrat sami s seboj in z mislijo, kako preživeti v stanju, v kakršnem so. Skrb za otroke ni ena izmed pomembnejših nalog. Otroci si zato, tudi glede na svojo starost, prilagodijo svojo vlogo v družini, naloge, obveznosti in odgovornosti. V takšnih družinah je, laično rečeno, vse obrnjeno na glavo. Otroci sodelujejo pri najpomembnejših nalogah družine. Prevzamejo naloge, ki jih tudi v obdobju, ko se družina spremeni, ko se težave s pitjem alkohola morda končajo, težko izpustijo.

To pomeni, da si otroci naložijo dodatne obveznosti, za katere so prepričani, da jih starša ali eden od njiju ne bosta opravila. Postopoma se pri teh otrocih razvije ponotranjen občutek, da se lahko zanesejo le nase, in prepričanje, da če oni ne bodo, nihče drug tega ne bo opravil. Če izhajamo iz teorije, lahko rečemo, da se v družini *spremenijo vloge, odnosi med člani, hierarhija*. Otroci prevzamejo vlogo odraslih in »preskočijo« v obdobje odraslosti, ne da bi dokončali obdobje odrasčanja. Kar naenkrat postanejo »odrasli« in jim je tudi v družbi odraslih prijetneje kot v družbi vrstnikov. Lahko bi rekli, da postanejo pretirano odgovorni zase in tudi za druge, predvsem svoje brate in sestre. To so otroci, ki prehitro odrastejo ter je pri njih tudi kasneje moč opaziti, da je iz njihovega življenja izginila otroška igrivost, nagajivost, da je se je notranji otrok umaknil globoko v podzavest. Ravno notranji otrok nam skozi življenje in včasih tudi težke preizkušnje pomaga, da

se na drugačen način spoprimemo s pomembnimi, včasih tudi zahtevnimi življenjskimi izzivi.

Glede na to, da so otroci preobremenjeni z obveznostmi, ki jim jih nalaga že odraščanje v sodobni postmoderni družbi, z visokimi zahtevami po hitrih dosežkih, sledenju sodobnim trendom, hkrati pa še s skrbjo za družino, ki so jo ponotranjili kot svoj življenjski scenarij, zaradi tega pogosto občutijo tesnobo, če nimajo popolnega uvida ali nadzora nad situacijami, ne le v družini, tudi v življenju. Pri njih opazimo **zamenjavo prioritet, prednostnih nalog**, saj se morajo sproti odločati, kaj je pomembno, kaj je tisto, čemur je resnično treba posvetiti pozornost, čemur je treba dati prednost. Ravno zaradi tega se dogaja, da je šolski uspeh nekaterih otrok iz teh družin morda nekoliko slabši, saj ima tudi zanje dan le 24 ur in si v svojih mislih določijo druge, osnovnejše preživetvene prioritete. Hkrati pa zaradi svojega prepričanja, da se ne morejo zanešati na nikogar razen nase, le s težavo sprejmejo pomoč. Ti otroci si torej hitro najdejo delo zaradi zaslужka, da bodo lahko sami poskrbeli zase, da bodo samostojni in osvobojeni.

Posebej boleče izkušnje otrok v teh družinah so povezane z različnimi izgubami, ki so lahko začasne (odhod v bolnišnico na zdravljenje) ali tudi trajne naraave. Ob izgubah se otroci soočajo z občutki krivde, da morda česa niso naredili dovolj dobro, dovolj hitro, in se je zato zgodil črn ali celo najslabši scenarij.

Če si postavimo vprašanje: kaj je tisto, kar ohranja in družini onemogoča narediti korak naprej, k spremembi, k odločitvi reči NE alkoholu?

Dogajanje v družini, povezano s pitjem alkohola, je ena najpogostejših družinskih skrivnosti, skupaj z nasiljem v družini. O skrivnosti lahko govorimo takrat, ko gre za namerno skrivanje, kar je povezano s strahom in sramom, da bi se skrivnost razkrila, in nastane zavezništvo med člani družine, povezano s strahom in dvomom, kaj bi se zgodilo, če bi drugi izvedeli za dogajanje pri njih doma. Ravno to zavezništvo med člani družino tudi ohranja skupaj, pa četudi ima tako zavezništvo škodljiv vpliv na posamezne člane družine in družino kot celoto. Opisana družinska skrivnost zastruplja življenje v družini, negativno vpliva na medosebne odnose v družini, vsi družinski člani iz dneva v dan živijo v krču in strahu pred najhujšim. Takšne družinske skrivnosti, ki so povezane s težavami s pitjem alkohola in nasiljem v družini, družini onemogočajo, da bi našla ustrezno rešitev, ki bi jo izvela iz brezna težav in stisk.

Ko se zgodi prelomni trenutek in se družina odloči poiskati pomoč zaradi težav s pitjem alkohola, s tem dobi moč za spremembe in postane sposobna iskati ter najti ustrezne rešitve. Odpirati se začnejo možnosti za spremembo medosebnih odnosov, za

postavljanje novih temeljev družine in iskanje njenih močnih področij, skupnih točk, možnosti za skupno preživljanje časa, možnosti za popolno preobrazbo družine, ki je dalj časa trajajoč proces, a v družino vrača tradicionalne vrednote, prepričanja, srečo, ljubezen, zadovoljstvo, mir, povezanost, harmonijo, zdravje in še in še.

Ko se družinska skrivnost, povezana s pitjem alkohola, razkrije, se odkrijejo številne možnosti za napredek, za bogatejše, srečnejše in harmonično delovanje družine, ki jo ponovno premaknejo iz območja, v katerem je bila dejavnik tveganja za zdrav razvoj otrok, v območje, kjer družina predstavlja pomemben varovalni dejavnik in pomembno sidrišče za življenjske zmage vseh članov.

Nataša Sorko je univ. dipl. soc. ped., družinska terapevtka, predsednica Društva Žarek upanja – pomoč pri zasvojenosti predvsem od alkohola.

Članek je nastal v okviru projekta: Zmerno. Odgovorno. Opolnomočeno, ki je financiran s strani Ministrstva za zdravje.

to moramo vedeti

MLADI NA TELEFONU ...

p. Benedikt Lavrih

»Joj, kako so dolgi dnevi. Domačih že dolgo ni bilo k meni. Veliko sem sama, veliko skrbi imam. Potrebujem klepet, rada klepetam. Življenje pokaže drug obraz, če te nekdo posluša. Strahovi in negotovost me ubijajo, nekemu moram vse to povedati. Kaj je res v vsej množici informacij? Kdo ima prav? Življenje je zahtevno in težko.«

To so besede starejših ljudi, ki so izrazili, da bi se radi pogovarjali. Korona je ustvarila osamljenost in samoto. Pa ne samo to. Še mnoge druge stiske in izkušnje, ki jih ljudje živijo, so prišle na dan.

Časa je na pretek, a ljudje ga različno porabimo. Nekateri v obilju časa razvijejo novo pot v življenju, drugi obtičijo. Čas lahko postane kot prazen prostor, ki pogosto vodi v osamljeno življenje. Tako se v nas prebudi veliko močnih, težkih čustev, ki jim botruje samota, in v nas kriči želja, da bi vse to delili z bližnjimi. Z nekom.

Tako je Slovenska karitas začela aktivnost »Povezani preko telefona«. Odlična ideja! Mladi prostovoljci so pripravljeni in želijo poslušati starejše. V času korone je ta akcija mnogim v pomoč pri sprejemanju življenja in soočanju z osebnimi težavami, ki jih prinaša čas, v katerem smo. **Ne gre za to, da bi reševali probleme tistih, ki pokličejo. Gre za to, da bi enostavno**

bili s človekom, ki je na drugi strani linije, se z njim pogovorili, predvsem pa ga poslušali.

Kdor želi, pokliče in da svojo telefonsko številko, nato ga eden od prostovoljcev pokliče nazaj. Skupina mladih, ki se zbirajo pod imenom »Povezani preko telefona«, z veseljem in navdušenjem pomaga starejšim in vsem, ki želijo, da jih kličejo.

Po končanih pogovorih so navadno reakcije sogovornikov:

»Komaj čakam, da me spet pokličete. Hvala, da ste me poklicali. Po glasu se vas razveselim in vas prepoznam. Joj, kako je zelo lepo, da se pogovarjava. Hvala, da me poslušate. Vsak teden se razveselim vašega klica in mi veliko pomeni.«

Imeti čas za ljudi, ki čutijo potrebo po pogovoru, a nimajo nikogar, ki bi jih poslušal, je čudovita izkušnja. Saj ni vedno enostavno, kajti pogovarjamo se z ljudmi, ki jih ne vidimo v obraz, le po njihovem glasu lahko začutimo njihovo doživljanje. Včasih zmanjka besed, včasih se ustavi, a se ne ustrašimo. Vse, kar je dobronamerno in narejeno v ljubezni, najde pot in deluje. Stiki nas povezujejo in utrjujejo. Treba je le prebiti led. Naša želja po pogovoru in približevanju ljudem premaga vse težave.

Dogajanje v aktivnosti »Povezani preko telefona« z vidika vključenih prostovoljcev lahko strnem takole:

Vzamemo si čas. Spodbujamo se, da naše prijatelje po telefonu pokličemo in ostanemo z njimi v povezanosti. Odlično je, da se učimo in vzgajamo k temu, kako resno vzeti odnose z nekom, ki ga ne poznamo prav dobro, je pa vesel našega klepeta in trenutkov, ki jih preživimo skupaj. Vsakega človeka sprejememo kot dar. Tudi če se v pogovorih zgodbe ponavljajo, jih moramo spoštovati, ceniti in jim dati vsebino. Večkrat ponovljena zgodba pomeni, da je morda še nismo sprejeli in postavili v zakladnico naših zgodb.

Naši sogovorniki so starejši. Njihove zgodbe so prav posebne. Ker je njihov način izražanja in pogovora bolj upočasnen, se učimo potrpežljivosti in načina, kako se izražajo starejši. Veliko se naučimo iz zgodb starejših ljudi, njihove izpovedi so dragocene.

Pogovor mi daje veliko za razmišljati o mojem življenju, da znam bolj ceniti to, kar imam. (Mateja)

Vzgajamo se za odnos, prijateljstvo. Ko prvič pokličemo osebo, ki je izrazila željo, da bi se z nami pogovarjala, ne vemo, kdo bo na drugi strani in kako bo pogovor potekal. Učimo se vstopanja v odnos. Učimo se poslušanja, postavljanja pravih vprašanj v pravem času in na pravem mestu. Ker naših prijateljev ne vidimo, je šola poslušanja toliko pomembnejša.

Ton in barva glasu, umirjenost, razdraženost, jeza ali žalost, veselje in še mnoga druga čustva so nam dana, da jih prepoznamo in se preko njih poskušamo

Intervizijsko srečanje prostovoljcev Povezani preko telefona – pogovor, ki starejšim polepša dan.

vživljati v človeka na drugi strani. Ko vstopamo v pogovor, je nujno, da poslušamo sogovornika in smo pozorni na vse, kar slišimo in zaznamo. Le tako se bo naš pogovor začel in nadaljeval kvalitetno. Domačnost v pogovoru se čuti, ko z našimi prijatelji podelimo tudi osebne izkušnje. Človek, ki ga poslušamo, je na prvem mestu in v danem trenutku smo tukaj samo zanj. V tem je samovzgoja, da si vsak teden vzamem čas in sem ga pripravljen darovati za prijatelja na drugi strani.

Skupaj iščemo in skupaj nosimo bremena.

Naša naloga ni, da poskušamo rešiti probleme in težave, o katerih poslušamo, kljub temu pa v pogovoru vedno pride do trenutkov, ko se težke in naporne stvari začnejo reševati. Imamo druge vrste telefonov za klic v stiski, katerih namen je reševanje problemov posameznikov in reševanje stisk. Pri našem telefonu se veliko bolj ustavljamo ob tem, kaj se v nas dogaja in kako čas, ki rojeva breme sprejemanja, poskušamo zapolniti s pogovorom, druženjem tudi po telefonu. Sproščen in prijateljski pogovor je vreden veliko več kot prenačevanje ali prekomerno pitje. Iskanje rešitev največkrat ni cilj naših pogovorov, je pa presejanje in opazovanje, kaj se dogaja in kako lahko spremenimo trenutno stanje.

Lahko zapademo v skušnjava, da bi reševali probleme in stiske bližnjih, a naši pogovori nimajo tega cilja. Vedno znova se zato vračamo k temu, da z bližnjimi preprosto smo in se z njimi pogovarjamo. S tem jim pomagamo, da bo njihov čas v pogovoru postal kvaliteten.

Za to prostovoljstvo sem se odločil, ker sem bil povabljen in se mi je zdelo, da bi lahko nekomu, ki je osamljen, polepšal dan in mu tako malo polepšal stara leta. ☺ (Tine)

Učimo se pogovarjanja. Zavedamo se, da je pogovor kot pot pri izgradnji odnosa z vsakim posameznim človekom edinstveno dejanje, saj smo ljudje zelo različni in vsak na svoj način izžareva in daje, kar nosi v sebi. To se dogaja v naših odnosih. Prostovoljstvo v

aktivnosti »Povezani preko telefona« je odlična priložnost, da se učimo komuniciranja in utrjevanja že danih veščin komunikacije. Ne vemo vsega na področju medsebojnih odnosov, neprestano se moramo učiti. Drug drugemu lahko pomagamo in se drug ob drugem učimo. Ko se prostovoljci našega projekta srečujemo, si podelimo izkušnje in se med seboj tudi potrdimo v delovanju. Upam, da bomo postali dobri prijatelji, kar nam bo zelo pomagalo pri boljši komunikaciji z našimi prijatelji na telefonu.

Veselim se, ko osrečujemo bližnje. Občutek je prijeten in doživetja, ko končamo pogovor, so zelo različna. Najlepši je občutek, da smo gospo ali gosпода poslušali, slišali, izmenjali doživetja, bili z njimi. Doživeti, da smo lahko komu pomagali, je najlepše. Zgodi se tudi, da je bil naš pogovor raztresen, zaspan. Imamo občutek, da smo težko poslušali. To nas ne sme spraviti v slabo voljo, saj je naša želja, da si vzamemo čas in smo z bližnjimi, močnejša kot pa to, kar smo pričakovali. Moramo se zahvaljevati in se veseliti vsakega pogovora in srečanja. Dobro je, če pobrskamo po spominu, kako je potekal pogovor, in našli bomo mir in veselje ob vsem, kar se je dogajalo.

To prostovoljstvo mi veliko pomeni. Ko sem se odločala, kam bi se vključila, sprva nisem vedela, kam. Imela pa sem v glavi, da bi želela delček svojega časa komu podariti in mu s tem polepšati dan. Biti prostovoljka mi daje zelo veliko, me izpolni in zares zaspim s še boljšim občutkom, da sem komu nekaj podarila. (Aja Ana)

Zavedamo se, da se ljudje še vedno bojijo govoriti o stiski. Težko je priznati stisko in osamljenost. Osamljenost in človeška zapuščenost sta ubijalca tako telesnega kot psihičnega zdravja posameznika. Pomagajmo drug drugemu. To ni aktivnost samo za čas korone, to je vsakodnevni kruh. Ljudje smo družabna bitja, potrebujemo odnos, ljubezen. Vsako dobro poslušanje bližnjega nam daje občutek, da smo, da nas ima nekdo rad in nas razume. S tem naše dostojanstvo dobiva podobo.

Za konec bi samo dejal, da se vedno počutimo izjemno srečne, kadar storimo nekaj za drugo osebo iz srca in z namenom, da jo osrečimo. Zato živimo svoja življenja tako, da osrečujemo druge in posredno tudi sebe. To je način, da ustvarimo lepši in srečnejši svet.

*Oliver Majer, 5. mesto
v kategoriji literarnih prispevkov med dijaki,
natečaj Za mladost ni ovire, so samo prave izbire*

POVEZANI PREKO TELEFONA – POGOVOR, KI STAREJŠIM POLEPŠA DAN

youngCaritas povezuje starejše osebe in mlajše prostovoljce, da se pogovarjajo po telefonu in si tako polepšajo, krajšajo čas.

K aktivnosti vabimo tako prostovoljce kot tudi starejše, ki bi želeli, da jih prostovoljci enkrat tedensko pokličejo ter si tako medsebojno polepšajo dan.

**Prijave zbiramo na telefonski številki
069 928 187 ali na spletni strani
www.youngcaritas.si.**

Karitas
Slovenska karitas

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

Projekt COVID-19 – VAU – Vključeni. Aktivni. Uresničeni. je financiran s strani Republike Slovenije in Evropske unije iz Evropskega socialnega sklada. Mnenja, izražena v besedilu, predstavljajo mnenja avtorja in ne predstavljajo uradnega stališča EU in Vlade RS.

karitas mladih

KOČA, KI POVEZUJE

Bernarda Nagode

Koča na Rakitni je najnovejša možnost stične točke mladih prostovoljcev ter lokacija izvedbe različnih projektov v sklopu youngCaritas, kot so letovanja za socialno ogrožene, družabni dnevi, izobraževanja ... Pilotno smo v koči že izvedli manjši projekt, a smo ga bili zaradi neustrezne opremljenosti in razporeditve prostorov primorani preoblikovati.

Koča je bila zgrajena leta 1964 in je pretežno lesena. Zaradi starosti in daljše neuporabe je začela propadati, vendar smo prostovoljci youngCaritas ta proces začasno zaustavili in jo naredili vsaj delno uporabno.

Ker pa vsem prostovoljcem in sodelujočim pri youngCaritas koči na Rakitni veliko pomeni, si jo želimo prenoviti in urediti tako, da bo lahko služila več namenom. **Radi bi, da jo v prihodnosti lahko upo-**

rabljala celotna mreža Karitas. Projekt obnove ima veliko podporo s strani prostovoljcev in vključenih v projekte youngCaritas. Gre za trajnosti projekt, s katerim želimo vzpostaviti prostor za izvajanje aktivnosti, dejavnosti in kvalitetno preživljanje prostega časa.

V septembru smo z namenom zbiranja sredstev za obnovo koče v Zavodu svetega Stanislava pripravili dobrodelni koncert z naslovom **Koča, ki povezuje**. Zbrana sredstva bodo namenjena obnovi in ureditvi koče na Rakitni, ki bo postala stična točka mladih prostovoljcev youngCaritas in mesto, kjer se bodo odvijali različni projekti, dejavnosti in aktivnosti v sklopu youngCaritas ter tudi celotne mreža Karitas. Če želite izvedeti več o koči ali bi nas radi podprli pri njeni obnovi, lahko pišete na bernarda.nagode@karitas.si.

Projekt obnove koče na Rakitni lahko podprete:

- s poslanim **SMS Rakitna5 na 1919** ali
- preko TRR na: Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana,
TRR: SI56 0214 0001 5556 761,
sklic: 00 903,
namen: Rakitna

MLADI se PREDSTAVIJO

Sem Branka Ferjančič iz Dupelj pri Vipavi. Stara sem 18 let in obiskujem gimnazijo v Postojni. Sem del Mlade Karitas in kot prostovoljka delam z otroki, ki obiskujejo program Popoldan v Vrhpolju ali se udeležijo počitniškega programa v Soči. Pomagam jim pri domači nalogi ali učenju, z njimi se tudi pogovarjam o najrazličnejših stvareh in predvsem zabavam ob igranju in ustvarjanju.

Prostovoljstvo: Že od nekdaj rada preživljam čas z otroki, prostovoljka pa sem postala v devetem razredu, ko nam je šola nudila prostovoljno varstvo nižjih razredov po pouku. Nato sem se pridružila programu Popoldan v Vrhpolju, nekaj izkušenj pa sem pridobila tudi kot animatorka na oratorijih.

Hobiji: Rada se družim s prijatelji, fotografiram in snemam, kar potem obdelujem. Veliko časa namenim tudi glasbi. Igram kitaro, ukulele in klavir. Veliko mi pomeni tudi šport, še posebno nogomet, ki ga treniram. Rada sem v naravi, najraje kje ob vodi.

Najljubša hrana: Sladoled, če pa štejemo dejanski obrok, je to rižota.

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Verjetno Posočje. Zelo so mi všeč Tolminska korita in lepi razgledi na reko Sočo in vrhove.

Najljubša pesem: Slovenska je Ditkina Ne bodi kot drugi, pesem tujega avtorja pa Survivors – Passenger.

Najljubši kotichek, kjer se sprostiš: Skrivni kotichek ob manjšem slapu, do katerega se prebiješ skozi grmovje in je res pravi kraj tako za razmislek kot tudi za sprostitev ob šumenju reke.

Najljubša slovenska beseda: Nasmeh, saj je lepa beseda, poleg tega pa lahko že s tako majhno gesto nekomu polepšaš dan.

DOGAJA se

Septembra je na Pokljuki potekal inkluzijski pohod – Gibalno ovirani gore. Skupaj z gibalno oviranimi, slepimi in slabovidnimi ter drugimi osebami s posebnimi potrebami smo se podali na pot proti Pokljuki, kjer smo občudovali lepoto narave, spoznali športni center na Pokljuki, se podali proti Uskovnici in se seveda okrepčali z dobrim kosilom. Vabljeni tudi vi, da se pridružite kateremu izmed inkluzivnih pohodov.

Več si preberite na www.youngCaritas.si.

na obisku

KO SLUŽBA POSTANE POSLANSTVO

Na obisku pri sodelavkah Nadškofijske karitas Maribor

Hvaležna

Življenje se nenehno spreminja, kar nam je včasih zelo všeč, drugič pa se ob tem soočimo z izzivi. Podobno doživljam ljudi, ki prihajajo na Karitas in jih srečujem pri tem svojem delu. Na nekatere situacije in tudi spremembe morda niso imeli in nimajo vpliva. Ob prizadevanju, da se ponovno poberejo in dostojno zaživijo, so naleteli na Karitas. Čudovito je videti njihovo hvaležnost, četudi je po našem mnenju obdobje pomoči včasih že predolgo. Prav tako je učenje, ko kdo ne reče hvala, pa vendar več, da opravljaš svoje delo.

Vse to sem začela spoznavati od letošnjega januarja, ko se mi je zgodila sprememba: menjava službe. Že ves čas je moja služba in osebno poslanstvo delo z ljudmi. Vendar na Karitas spoznavam še širšo populacijo zelo raznolike skupine ljudi, ki se res znajdejo v materialni, socialni in tudi psihični stiski. V službi vidim pestrost in raznolikost pomoči ljudem, čeprav se mi zdi, da šele spoznavam vso širino mreže Karitas. Prav tako sem že imela možnost letovanja z družinami v Portorožu, ko res doživiš veselje in vidiš v ljudeh pogum do življenja. In četudi sem samo spremljala otroke na avtobusu, ko so se podali na letovanje Biserov, sem lahko doživela, kako jim Karitas omogoči nepozabne radosti.

Prav tako pestrost doživljam na svojem delovnem mestu, kar mi zelo ustreza, saj sem tudi po naravi ta-

kšna, da se lotim in raziskujem mnogo različnih področij. Sprejemno-svetovalna pisarna je pisano delovno mesto. Najprej zjutraj zadiši kruh, saj odlična ekipa zaposlenih in prostovoljcev, ki jih koordiniram, razdeli viške hrane posameznikom, družinam, starejšim, s katerimi spet delam skozi svetovanje, pogovore, vodenje, spremljanje, razne delavnice, vključevanje v programe ... V času kosila sledi še Ljudska kuhinja Betlehem. Ker gledamo na celotno družino, s sodelovanjem zelo iznajdljivih prostovoljk nudimo otrokom možnost učne pomoči. Še posebej damo poudarek v doživljanjih trenutne situacije v projektu Covid, saj je ta bolezen poglobila in povečala stiske ljudi. S tem sem v par stavkih orisala svoje delo, katerega širino bi lahko še in še opisovala. Hvaležna!

Sibila Nidorfer

V družini Karitas

S Karitas sem se sicer srečala po srečnem naključju, čeprav mi, če vprašamo mojo družino in prijatelje, povedo, da mi je ta službena pot morala biti namenjena že od nekdaj – empatija do sočloveka in zanimanje za duhovnost me spremljata skozi življenje.

Na začetku sem nekaj časa delovala kot prostovoljka, sedaj pa sem tri leta zaposlena v tajništvu NŠKM, sodelujem pa tudi pri evropskem projektu Interreg INVOLVED.

Najbolj sem hvaležna za prvo priložnost, sprejetje v družino Karitas, za možnost vsakodnevnega učenja in nabiranja novih izkušenj. Ko sem se prvič srečala, seveda od daleč, s stiskami ljudi, sem občudovala vse svoje sodelavce, kako zmorejo opravljati to delo, brez da se sami zlomijo. Skozi čas sem ugotovila, da nas pomoč drugemu samo še bolj oživi in s tem naredimo dvakratno dobro – prvenstveno pomagamo drugim, obenem pa se oblikujemo in rastemo tudi mi.

Tjaša De Corti

Ijubezen je iznajdljiva

VSAKA KAPLJICA POMOČI, ŠE TAKO DROBCENA, SE DOTAKNE IN SPREMENI OCEAN

Petra Tosić in Tamara Gerdej

»Ne moremo pomagati vsem, vendar vsakdo lahko pomaga nekomu.« (Ronald Reagan)

Šolsko leto se je bližalo koncu in za tiste najranljivejše je težko obdobje šele prihajalo, saj so že razmišljali, kako bodo svojim otrokom kupili šolske potrebščine

za novo šolsko leto. Zato smo se v podjetju PharmaSwiss odločili, da ponudimo roko otrokom, ki potrebujejo pomoč pri nakupu šolskih potrebščin za naslednje leto.

Ker imamo tudi mi možnost ponuditi svojo kapljico dobrotelčnosti in sočutja otrokom, ki jim starši ne morejo

omogočiti nakupa šolskih potrebščin, smo povabili sodelavce, da v ta namen pomagajo z zbiranjem prek akcije Karitas **Otroci nas potrebujejo**, ki je namenjena zbiranju materialnih in finančnih sredstev za pomoč socialno ogroženim družinam s šoloobveznimi otroki.

Dobrodelna akcija je bila prostovoljna, pomagali smo po svojih močeh ter željah, in je trajala do konca junija. Zbrali smo zvezke, radirke, svinčnike, barvice, flumastre, nalivna peresa in bombice, pisala, lepila, geotrikotnike ... kratka, vse stvari, ki jih šolarji potrebujejo. Nekateri so darovali tudi denar, s katerim so lahko nato v ŽK Kranj – Šmartin dokupili potrebščine, ki jih je primanjkovalo.

Upamo, da smo razbremenili starše ter omogočili otrokom, da bodo po končanih počitnicah veselo in razigrano risali ocean, poln pisanih ribic.

HR-oddelek pa je poskrbel, da je bilo vse zbrano predano ŽK Kranj – Šmartin.

Petra Tošić in Tamara Gerdej sta sodelavki PharmaSwiss, d. o. o., Tamara Gerdej pa tudi prostovoljka ŽK Kranj – Šmartin.

POKLICANOST ČLOVEKA, DA S SVOJIM STVARNIKOM SODELUJE PRI OBLIKOVANJU SVETA

Jože Kern

Okrožnica papeža Frančiška o skrbi za skupni dom Hvaljen, moj Gospod, temelji na svetopisemskem nauku o stvarjenju sveta in človeka v njem. Stvarjenje ni samo razodetje Božje moči, ampak tudi neskončne Božje modrosti. Papež zapiše: *»Človek je prav zaradi svojega edinstvenega dostojanstva in obdarjenosti z razumom poklican k spoštovanju stvarstva in njegovih notranjih zakonov, kajti 'Gospod je z modrostjo postavil zemljo' (Prig 3,19)«* (Hvaljen, moj Gospod, 69).

Prav ta modrost, ki je notranja lastnost sveta, nas zavezuje k spoštljivemu ravnanju s stvarstvom. Izziva pa nas tudi, da kot z razumom obdarjena bitja to stvarstvo dopolnujemo, razvijamo in tudi obvladujemo, si ga celo podvržemo, kot pravi svetopisemsko poročilo o stvarjenju. Seveda sonaravno, obzirno in spoštljivo.

Vendar pa je to samo en vidik gledanja na človekovo naravno okolje. Stvarstvo je v odnosu do človeka, tako kot tudi človek sam, zaznamovano z neodrejenostjo, končnostjo in minljivostjo. Narava človeka ogroža na mnogotere načine. Po eni strani so tu naravne nesreče: potresi, poplave, viharji. Z druge strani mraz, vročina, suše, ki ogrožajo pridelke zemlje, predvsem pa seveda mnoge bolezenske klice, ki prizadevajo ves živi svet, posebej pa zdravje in življenje ljudi.

Zato je človek poklican, da naravo ne samo spoštuje, ampak jo s svojo dejavnostjo, predvsem s svojim kulturnim razvojem, obvladuje in se pred njo tudi zavaruje. Pomislimo samo na vse dosežke v tehniki: gradbeništvo s svojimi protipotresnimi zakonitostmi, kmetijstvo z vso obdelovalno tehniko, s kemijsko in biološko tehnologijo. Vse to človeštvo lahko dela samo v ustrezni povezanosti, kar omogočajo prav nesluteni dosežki v razvoju mobilnosti, logistike in predvsem komunikacijske tehnologije. Še osupljivejši pa je v človekovem soočanju z velikokrat neprijazno naravo razvoj medicinske in biološke znanosti.

Iz te velike teme o poklicanosti človeka, da s svojim Stvarnikom sodeluje pri oblikovanju sveta, pri varovanju svojega življenja in pri razvoju svoje zgodovine, izvira zavzetost sedanje znanosti, medicine in drugih strok pri spopadanju z epidemijo koronavirusne bolezni, te kuge sedanjega časa. Po Božji previdnosti nas pred ogrožanjem težke bolezni varujejo prav vrhunski dosežki medicinskih in mikrobioloških znanosti, ki nam omogočajo razvoj cepiv in v prihodnje morda tudi učinkovitih zdravil. Ker je razsežnost epidemije plane-

tarna in so potrebne ogromne količine cepiv, nas lahko z občudovanjem navdajajo tudi dosežki v proizvodnih tehnologijah. Kako bi bilo vse to sploh mogoče brez ustrezne razširjenosti in dostopnosti znanja, komunikacij in obveščanja?

Človek, kot od Boga z razumom obdarjeno bitje, vse to zmore, seveda le pod pogojem, da se drži resnice. To konkretno pomeni, da zna ločevati resnično znanje od navideznega, resnično informiranost od manipulacije in zaslepljenosti. Da je, skratka, sposoben potrpežljivo in v velikih naporih, predvsem pa ponižno, iskati pravo spoznanje in zanesljivo znanje. Da je sposoben prepoznati in ločiti resnične znanstvene avtoritete od umišljenih, trezno poročanje in informiranje od manipulacij in umišljenosti.

SedANJI čas nas vse postavlja pred osebno preizkušnjo treznosti in racionalnosti. Vprašati se moramo, koliko res pristajamo na znanstveno mišljenje, koliko smo dosežke znanosti pripravljeni prepoznati in sprejeti, predvsem pa ločiti od vsega drugega razmišljanja in teoretiziranja, ki je daleč od prave znanosti, resnice in tudi zdrave pameti. Za večino ljudi to tudi čisto preprosto pomeni, da je treba biti sposoben prepoznati prave znanstvene avtoritete in jih ločiti od navideznih. Marsikdo se mora v sedanjih epidemioloških razmerah vprašati, ali ni morda ujetnik magičnega, neznanstvenega mišljenja in tudi ujetnik umišljanja o samem sebi, svojem znanju in sposobnostih strokovnega presojanja.

Ta čas, ko je epidemija koronavirusne bolezni ponovno v razmahu, pa ne izziva le naše kulture mišljenja, ampak tudi našo solidarnost z drugimi, našo pripravljenost za tveganje in odpoved v dobro bližnjih. Pomembno je, da se držimo usmeritev in zahtev, ki jih določa stroka in jih uveljavljajo zdravstvene in državne oblasti. Papež Frančišek v nadaljevanju okrožnice jasno zapiše: *»Zanemarjanje obveznosti do vzpostavljanja in vzdrževanja primernega odnosa z bližnjim, za katerega moram skrbeti in ga varovati, uničuje moj notranji odnos s samim seboj, z drugimi, Bogom in zemljo.«* V svojih vsakodnevni nagovorih pa je papež Frančišek še bolj konkreten, in tako je v nedavnem video sporočilu dejal: *»Cepljenje je preprosto, toda globok način spodbujanja skupnega dobrega in skrbi drug za drugega, zlasti za najranljivejše. Boga prosim, da bi lahko vsak prispeval svoje zrnice peska, svoje majhno dejanje ljubezni. Ne glede na to, kako majhna je, je ljubezen vedno velika. Prispevajmo s temi majhnimi dejanji za boljšo prihodnost.«*

TUJEC NA POTI

papež Frančišek

Vir: Vsi smo bratje, okrožnica papeža Frančiška o bratstvu in družbenem prijateljstvu, Založba Družina

Nadaljevanje razmišljanja ob odlomku o usmiljenem Samarijanu (Lk 10,25-37)

Zgodovina, ki se ponavlja

Pripoved je preprosta in enosmerna, vendar polna značilne napetosti notranjega boja, ki se odvija pri oblikovanju naše istovetnosti, pri vsakem načrtnem boju za uresničevanje človeškega bratstva. Ko smo enkrat na poti, se neizogibno srečamo z ranjenim človekom. Danes je vedno več ranjenih. Vključenost in izključenost tistega, ki trpi na poti, opredeljuje vse ekonomske, politične, socialne in religiozne načrte. Vsak dan stojimo pred izbiro, ali naj posnemamo usmiljenega Samarijana ali neprizadete popotnike, ki se mu izognejo v velikem loku. In če razširimo pogled na našo zgodovino in svet kot celoto, smo ali smo bili vsi kakor ti ljudje: v vsakem izmed nas je nekaj ranjenca, nekaj razbojnika, nekaj onega, ki se na daleč izogiba, in nekaj usmiljenega Samarijana.

Zanimivo je, kako so se razločki med liki iz pripovedi povsem spremenili ob soočenju s trpečo podobo padlega, ponižanega človeka. Ni več razločka med prebivalcem Judeje in prebivalcem Samarije, ne med duhovnikom in trgovcem; **sta le dve vrsti ljudi: tisti, ki vzamejo bolečino nase, in oni, ki se ji izognejo; tisti, ki se sklonijo nad padlega človeka, in oni, ki pogledajo proč ter pospešijo korak.** Naše številne maske, naše etikete, naše preobleke padajo: to je ura resnice. **Se bomo sklonili, da bi se dotaknili in zacelili rane drugih? Se bomo sklonili, da bi si zadeli na rame drugi druge?** To je izziv, ki se ga ne smemo bati. Ob krizi postaja izbira nujna. Lahko bi rekli: zdaj ni vsakdo razbojnik in vsakdo ni pospešil koraka; ranjen je ali pa nosi kakšnega ranjenega.

Zgodba usmiljenega Samarijana se ponavlja: vedno očitneje postaja, da socialna in politična negotovost spreminja številne kraje sveta v samotna pota, kjer notranji in mednarodni prepiri, pa tudi priložnostna ropanja puščajo toliko odrinjenih na robu ceste. V priliki nam Jezus ne predstavlja alternativ, na primer: kaj bi se zgodilo s hudo ranjenim človekom ali z onim, ki mu je pomagal, ko bi v njunih srcih zagospodarila bes ali sla po maščevanju? Zaupa v boljšo

stran človeškega duha in jo s priliko opogumlja, naj se oklene ljubezni, pomaga trpečemu in prispeva k družbi, vredni tega imena.

Začeti znova

Vsak dan nam ponuja novo priložnost, nov korak. Ne smemo vsega pričakovati od tistih, ki nam vladajo, to bi bilo otročje. **Ponuja se nam soodgovornost, ki omogoča, da začnemo znova ter spodbujamo nove procese in spremembe.** Biti moramo dejaven del rehabilitacije in podpore ranjeni družbi. Pred nami je velika priložnost, da poskusimo, kako je biti bratje, kako je biti drugi usmiljeni Samarijani, ki namesto netenja sovraštva in zamer sprejemajo nase bolečino neuspeha. Kakor priložnostni popotnik iz naše zgodbe potrebujemo le zastoj, čisto in preprosto željo, da smo ljudje, da smo stanoviti in neutrudni pri vključevanju, dopolnjevanju, dviganju tistega, ki je padel; čeprav smo velikokrat sami pogreznjeni in obsojeni na ponavljanje logike nasilnih, tistih, ki pestujejo ambicije sami zase ter širijo zmedo in laž. Naj se drugi še naprej gredo politiko ali ekonomijo za svoje oblastne igre. **Mi gojimo, kar je dobro, in se predajmo službi dobrega.**

Lahko začnemo od spodaj, z vsakim primerom posebej, in se – enako zavzeto kakor popotnik iz Samarije z vsako poškodbo ranjenega človeka – borimo za najkonkretnейše in najbližje ter nadaljujemo do zadnjih meja domovine in sveta. Pritegnimo še druge in sprejmemo stvarnost, ki nas čaka. Ne bojmo se bolečine ali nemoči, kajti

v tem je dobro, ki ga je Bog zasejal v človeško srce. Težave, ki se zdijo neizmerne, so priložnost za rast, ne izgovor za lenivo žalost, ki se rada podreja. Zato se tega ne lotevamo sami, na svojo pest. Samarijan si je poiskal pomočnika v gostilničarju, ki je poskrbel za tega človeka. Tako smo tudi mi pozvani, da se med seboj povežemo v »mi«, ki bo močnejši kot zbir slabotnih posameznikov; spomnimo se, da je »celota ... več kakor del, in je tudi več kakor njihov seštevek«. Odpovejmo se ozkosrčnosti in zameram jalovih partikularizmov, zdramam brez konca. Prenehajmo skrivati bolečino zaradi izgub in prevzemimo odgovornost za svoje prestopke, svojo brezbržnost in svoje laži. Zdravilna sprava nas bo dvignila in nas rešila lastnih bojazni in strahov drugih.

Samarijan s ceste je odšel, ne da bi čakal priznanja ali zahvale. Predanost službi je bila veliko zadoščenje pred njegovim Bogom in lastnim življenjem, zato pa tudi dolžnost. Vsi smo odgovorni za ranjenca, ki je ljudstvo samo in vsa ljudstva sveta. Posvetimo se krhkosti vsakega moškega, vsake ženske, vsakega otroka in vsakega starčka s solidarnim in pozornim ravnanjem, z ravnanjem usmiljenega Samarijana.

DODATNI PAKETI POMOČI

Jana Flajs

Slovenska karitas bo prejela dodatna sredstva EU in MDDSZEM za zagotavljanje materialne pomoči najbolj ogroženim s hrano

Slovenska karitas se je odzvala na povabilo Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in prejela odobreno vlogo za dodelitev dodatnih sredstev za zagotavljanje materialne pomoči najbolj ogroženim zaradi povečanja njihovih potreb zaradi covid-19 v okviru obstoječega Operativnega programa za izvajanje materialne pomoči najbolj ogroženim. Slovenska karitas bo tako za obdobje 2021–2023 prejela več kot 4.000 ton prehranskih artiklov. Že v letošnjem letu, predvidoma meseca novembra, se pričakuje dobava prehranskih artiklov, ki bodo dostavljeni v vsa centralna skladišča škofijskih Karitas. S hrano se bo predvsem dopolnjeval obstoječi ukrep pomoči z evropsko hrano, tako da bo obseg pomoči ostal v obsegu prejšnjih let. Že obstoječi prehranski artikli (moka, testenine, riž, mleko, olje, konzervirana zelenjava – fižol in pelati) bodo dopolnjeni z dvema novima artikloma: mešano marmelado in konzervirano zelenjavo (grahom). Tokratni novi artikli so zelo dobrodošli, saj bodo prejemnikom pomoči dodatno obogatili že

standardni paket. V sklopu izvajanja novega ukrepa se bo nadaljevalo tudi izvajanje spremljevalnih ukrepov, v katerega so vključene osebe, ki so materialno in socialno najbolj ogrožene in se soočajo z največjo stopnjo tveganja revščine.

V tem delu se Slovenska karitas zahvaljuje vsem srčnim prostovoljcem, ki namenite svoj prosti čas za ljudi, ki potrebujejo tovrstno pomoč. Hvala za vso pomoč pri pripravljanju in razdeljevanju paketov pomoči, za vse pogovore z uporabniki, osnovna informiranja, svetovanja in vso pomoč, ki jo nudite prejemnikom.

DEJAVNOST SOFINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

STROKOVNA KONFERENCA SKUPNOSTI MOST POVEZALA STROKO IN IZKUŠNJE

Antonov dom v Ljubljani se je v četrtek, 16. 9. 2021, napolnil z več kot 40 udeleženci strokovne konference iz cele Slovenije in zelo različnih ustanov, ki so prisluhnili zanimivim vsebinam na področju zdravljenja in rehabilitacije zasvojenih oseb. Predstavljen je bil tudi pilotni program rehabilitacije Skupnosti MOST.

Prva predavateljica dr. Zdenka Čebašek Travnik je zbrane nagovorila s predavanjem *Vloga in pomen skrivnosti v sistemski družinski dinamiki*.

Vsaka družina ima svoje skrivnosti, pri čemer so nekatere neškodljive, druge pa nevarne. Slednje so zelo prisotne v družinah, ki se soočajo s tako ali drugačno obliko odvisniškega vedenja ali nasiljem. V njih zaznavamo krizo moralnih vrednot (nepoštenost, laganje, prikrivanje) in družinskih vlog (neodgovornost, prevzemanje starševskih vlog s strani otrok). Pri približevanju tem skrivnostim mora biti strokovni delavec izjemno previden in z odprto komunikacijo omogočiti posameznim družinskim članom varen prostor ter razkrivanje skrivnosti brez pritiska. Brez razkritja skrivnosti ni zdravljenja in rehabilitacije.

Kot drugi predavatelj je zbrane nagovoril dr. Zoran Zoričič s temo *Medinstitucionalno sodelovanje na področju odvisnosti – »Zdravljenje odvisnika je zaključeno – kaj pa sedaj?«*

Predavatelj je v prvem delu predstavil zgodovino pristopov k problemu prekomerne rabe alkohola: od

začetnega toleriranja do naknadne prohibicije, ki je sprožila ilegalni trg in mafijske posle. Predstavil je program 12 stopnic, ki mu sledijo skupine Anonimnih alkoholikov, problematiko medicinskega pristopa, kjer se je zasvojena oseba postavila v pasivno vlogo pacienta, in sodobnega kompleksnega pristopa, ki upošteva tako strokovni pristop kot samodejavnost posamezne osebe. Posebej je izpostavil značilnosti in nevarnosti pri mladih, ki imajo pogosto težave z lastno identiteto, na koncu pa je predstavil, kako se na Hrvaškem, kjer je alkohol tretji največji državni problem, lotevajo te problematike in iščejo odgovore nanjo.

Po odmoru je sledila okrogla miza, na kateri so bili predstavljeni rezultati dela v programu Skupnosti MOST, ki deluje od jeseni 2019. Sodelovali so strokovni delavci konzorcijskih partnerjev: Silva Pavlin iz Zavoda Karitas Samarijan, Uroš Perko iz Zavoda Pelikan – Karitas, Mijo Levačič iz Društva Žarek upanja in povezovalac Boštjan Grošel. Predstavljeni so bili rezultati dvoletnega sodelovanja, kjer se štiri partnerske ustanove med seboj dobro dopolnjujemo v poslanstvu celostne rehabilitacije zasvojenih oseb. V programu Skupnosti MOST je bilo do sedaj odprtih šest bivanjskih skupnosti, v katerih trenutno biva 15 oseb. V program so vključeni uporabniki po zaključnem osnovnem zdravljenju zasvojenosti (alkohol, droge), ki imajo težave z vsakodnevним ohranjanjem treznosti. Sami se ne zmorejo uspešno spopadati s številnimi izzivi, ki jih prinaša življenje in so povezani s področjem celostnega zdravlja. Pri njih zaznavajo pomanjkanje funkcionalnih sposobnosti, zdravih navad in odgovornosti za lastno življenje. Da bi zmogli biti kos zahtevam vsakodnevnega življenja, potrebujejo opolnomočenje, kontinuirano dolgoročno spremljanje ter strokovno in osebno podporo in vodenje – tudi pri osnovnih življenjskih opravilih. Manko imajo na različnih področjih: dnevna rutina, veščine in znanja za samostojno življenje, iskanje zaposlitve in dela, finančna vzdržnost in ravnanje z denarjem, odnosi s svojci, socialna mreža, čustvena otopelost ...

Organizatorji so dogodek predvajali tudi po spletu ter ga posneli. Posnetek je dostopen na YouTube kanalu Slovenske karitas na naslovu <https://youtu.be/ULndd4uPDyw>.

Program Skupnosti MOST sofinancira Ministrstvo za javno upravo RS, potekal pa bo do začetka leta 2022.

koper

»Z OČETOVIM SRCEM«

Marjana Plesničar Jezeršek

27. likovna kolonija Umetniki za Karitas

Letos je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino potekala že 27. likovna kolonija Umetniki za Karitas. Zbralo se je 15 udeležencev, ki so bili tokrat izbrani med strokovnimi sodelavci, pomočniki in tistimi darovalci, ki so še posebej pripomogli k prepoznavnosti gibanja Umetniki za Karitas v preteklih letih: **JOŽE BARTOLJ, LUCIJAN BRATUŠ, MILENA GREGORČIČ, MIRA LIČEN KRMPOTIČ, SILVA KARIM, AZAD KARIM, BOGDAN SOBAN, JANEZ ŠTROS, IGOR ZIMIC, ČRTOMIR FRELIH, KLEMENTINA GOLIJ, KLAVDIJ TUTTA, MAŠA BERSAN MAŠUK, NIKOLAJ MAŠUKOV in VELJKO TOMAN.**

Za strokovno spremljanje je kot vsa leta doslej poskrbela Anamarija Stibilj Šajn, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka, za gostoljubje pa družina Vidmar s Sinjega vrha. Pogrešali smo voditeljico, mamo in srce Umetnikov za Karitas, go. Jožico Ličen, ki jo je žal zdravstveno stanje prisililo, da je dogajanje spremljala le preko elektronskih medijev.

Geslo letošnje kolonije je **»Z očetovim srcem«** in se navezuje na leto svetega Jožefa, ki ga je razglasil papež Frančišek z apostolskim pismom *Patris corde*. Papež v pismu izpostavlja Jožefa kot osebo, ki stoji ob strani, ki je le nekajkrat izpostavljena, a ima kljub temu nepogrešljivo vlogo v zgodbi svete družine in odrešenjskega načrta. Kot Karitas se zavedamo, da tako kot Jožef ostaja v senci veliko zgodb, veliko stisk, veliko nemoči tako očetov kot mater, in prav k njim želimo pristopiti, jim prisluhniti, jim pomagati. Dar od nastalih del bo zato šel v sklad za materialno pomoč družinam ter tudi za pomoč v Piramidi svetovanja v Centru Bogdana Žorža.

Program kolonije je bil podoben kot prejšnja leta: v torek je v cerkvi angelov varuhov na Otlici vikar Slavko Rebec daroval sveto mašo za zdravje in blagoslov tistih, ki so doslej darovali svoj čas in svoj talent za kolonijo in za njihove družine. Po sveti maši smo se ob njegovem grobu spomnili pokojnega Hieronima Vidmarja, ki je pred 27 leti z odprtimi rokami sprejel kolonijo Umetniki za Karitas, ter drugih pokojnih sodelavcev te kolonije. V sredo je bil dan za medijske predstavitve, v četrtek pa dan odprtih vrat, ko so se pridružili udeleženci prejšnjih kolonij ter drugi slikarji in kiparji, ki so želeli za namen kolonije podariti svoj likovni zapis. Darovanih je bilo več kot 40 likovnih del. Skupna vrednost del udeležencev in ostalih darovalcev je trenutno ocenjena na 54.000 EUR, pričakujemo pa še nekaj obljubljenih umetnin.

Na kulturnem programu, ki je sledil, so se nam s kratkim skečem predstavili učenci Osnovne šole Otlica pod vodstvom ge. Ivica Vidmar, v imenu Občine Ajdovščina nas je nagovoril namestnik župana g. Ivan Krašna, glasbeno noto pa je dodal Gianni Rijavec, ki s svojo glasbo vedno navduši. Umetnikom se je za njihovo podarjanje časa in talenta zahvalil koprski škof dr. Jurij Bizjak, strokovno pa jih je predstavila likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn.

Prisrčno vabljeni, da si dela ogledate na eni izmed razstav, ki se bodo zvrstile do prihodnjega avgusta, ter da med vsemi darovanimi umetninami izberete tisto, ki bo polepšala vaš dom ali kak drug prostor.

NAJ PROSTOVOLJEC

Marjana Plesničar Jezeršek

V avgustu je Škofijska karitas Koper doživela lepo presenečenje in hkrati veliko čast. Kar trije naši prostovoljci so domov dobili vabila predsednika države g. Boruta Pahorja, da so vabljeni na zaključno prireditev natečaja Naj prostovoljec 2020. Takšnemu povabilu so se seveda vsi trije tudi odzvali.

Naj prostovoljec v starostni skupini do 19 let je na predlog Mladinskega sveta Ajdovščina postal Luka Štrukelj s Ceste pri Ajdovščini, dijak Škofijske gimnazije Vipava.

Kot so zapisali v obrazložitvi, je Luka že zgodaj začel svojo prostovoljsko pot in je leta 2019/20 že prejel priznanje kot Naj mladi prostovoljec Občine Ajdovščina. Prostovoljno delo je nadaljeval tudi lani in v okviru programa Popoldan na Cesti, ki deluje v okviru Škofijske karitas Koper, pomagal otrokom pri učenju in razumevanju učne snovi ter jih predvsem spodbujal k odgovornemu opravljanju šolskih obveznosti. V času epidemije je svoje prostovoljno delo preselil na splet in otroke spodbujal preko videokonferenčnih klicev. Na tem mestu moramo dodati, da je Luka vedno pripravljen pomagati tudi pri drugi dejavnosti Škofijske karitas Koper, da vedno ponudi svoje roke in svoje srce in da si je to nagrado resnično zaslužil.

Nagrado za sodelovanje je prejela tudi mlada prostovoljka **Petra Žejn**, ki tako kot Luka prostovoljno delo opravlja v programu Popoldan na Cesti, kjer nudi učno pomoč mlajšim otrokom in jih animira, da svoj prosti čas preživijo aktivno in pridobijo dobre navade. Tako kot Luka tudi ona ne odreče pomoči pri drugih aktivnostih, pa naj bodo to razni dogodki, počitniško varstvo, letovanja ali še kaj drugega.

Kakor smo ponosni na ta mladostnika, smo ponosni tudi na **Župnijsko karitas Slap**, ki je prejela nagrado za sodelovanje v kategoriji Naj prostovoljski projekt. Nagrajen je bil **projekt Škrat Slapko**, ki na Slapu združuje mlajše in starejše pod vodstvom dveh neutrudnih prostovoljk, ge. Ljubice Ženko in ge. Ingrid Petrič. V sklopu Slapenske knjižnice se na Slapu ves čas nekaj dogaja in nikoli ne zmanjka idej za nove izzive. Tudi v času epidemije so njihove aktivnosti tekale dalje – v nekoliko prilagojeni obliki sicer, pa vendar jim je uspelo izvesti šmarnice, pustovanje in tudi nekaj ustvarjalnih delavnic.

Iskrene čestitke in velik hvala vsem skupaj in vsakemu posebej! Naj bo vaše delo blagoslovljeno!

ZAČETEK PASTORALNEGA LETA V ŠKOFIJSKI KARITAS KOPER

Marjana Plesničar Jezeršek

Slovenski pregovor pravi: »Z Bogom začni vsako delo, da bo dober sad imelo.« V tem se skriva ljudska modrost, ki jo je vredno upoštevati. Zato je tudi vsako novo pastoralno leto dobro začeti s skupno molitvijo, še najbolj kar s sveto daritvijo.

Ob godu sv. Matere Terezije smo se tako sodelavke in sodelavci Škofijske karitas Koper zbrali v cerkvi Marije Tolažnice žalostnih v Logu pri Vipavi in skupaj obhajali mašo ob začetku pastoralnega leta. Daroval jo je g. Tomaž Kodrič, predsednik Vipavske dekanijske karitas, ki nas je nagovoril s prijazno besedo o tem, da naj bodo naša srca vedno odprta. Najprej seveda odprta za Boga, za Njegovo besedo, tudi takrat, ko je ni najlažje sprejeti. Naša srca morajo ostati odprta za naše bližnje, za ljudi, ki se soočajo z raznovrstnimi stiskami, za tiste, ki so zašli, za tiste, ki so ostali sami in nas potrebujejo. Končno pa morajo naša srca biti odprta tudi za znamenja časa, da prepoznamo, kaj je tisto, kar nas oddaljuje od Boga, in kaj je tisto, kar obnavlja naš odnos z Njim – kaj nas povezuje in kaj ločuje.

G. Tomaž je tudi podelil priznanja 19 prostovoljkam, ki so zaključile usposabljanje v Piramidi svetovanja ter so sedaj opolnomočene s potrebnim znanjem in izkušnjami, da lahko osebe, ki prihajajo po pomoč v naše Centre Karitas, poslušajo ter spremljajo na njihovih poteh k boljšemu jutri.

Po maši so za kulturni program poskrbele sestre Kobal: Monika, Brigita in Klara, ki so nas navdušile s svojimi glasovi in naredile celoten dogodek še lepši.

Naj Marija bdi nad nami in našim delom in nam pomaga, da bodo naša srca ostala odprta ... za Boga, za bližnjega in za znamenja časa!

Ljubljana

ROMANJE NA SVETE GORE

Štefka Novak

V poslavljaljočem se poletju smo se v torek, 31. 8., sodelavci Župnijske karitas Zagorje ob Savi odpravili na romanje. Ob 8. uri zjutraj smo se v veselem pričakovanju, da si ogledamo našo lepo deželo, sedli v kombi in se odpeljali proti našemu cilju: Svetim goram – Bistrici ob Sotli. Za srečno pot smo zmolili rožni venec in zapeli Marijino pesem.

Veseli smo občudovali naravo razgibanih Kozjanskih gričev, obdanih z vinogradi in sadovnjaki. Prva točka našega romanja je bilo Bizeljsko. Ogledali smo si okolico in imeli sv. mašo v cerkvi sv. Lovrenca. Nato smo pot nadaljevali proti Veliki Dolini in se ustavili v cerkvi Marijinega vnebovzeta. Tam je leto pred vstopom v bogoslovje v župniji pomagal tudi naš sedanjí župnik g. Jani, ki je bil tudi z nami. Ustavili smo se na podružnici sv. Magdalene. Gospodinja, ki nas je sprejela, je odprla cerkev in nas pogostila s kavico in pecivom.

Čas je prehitro mineval, kilometri vožnje so se nabirali in končno smo prispeli v Bistrico ob Sotli. Tam nas je pričakal župnik g. Damjan Kejžar. Skupaj smo se odpeljali proti Svetim goram. Gospod župnik nam

16

je povedal nekaj zanimivosti tega starega romarskega svetišča z mogočno Marijino cerkvijo. Pripovedoval je, kako so včasih peš romali v procesijah tudi po več dni. Ljudje so prihajali s prošnjami in se v svojih težavah priporočali Mariji. Cerkev je stala že v 13. stoletju. V pisnih virih je omenjena že leta 1257. Potem je doživela veliko prenovo. Sedanja cerkev ima podobo triladijske bazilike. Njena notranjost je zelo bogata s freskami na stropu. Glavni oltar prikazuje štiri obdobja Marijinega življenja. Nanj smo položili vse svoje tegebe in skrbi s prošnjo za Marijino varstvo.

Ob poti na Svete gore so postavljene lesene skulpture križevega pota. Posebnost Svetih gor so tudi štiri kapele. Najstarejša med njimi je Jurjeva kapela iz 8. stoletja. Malo nižje stojita še kapeli Žalostne Matere Božje in Božja noga, kjer je tudi izvir pitne vode. Po zanimivem pripovedovanju g. župnika smo zapeli še litanije in se zahvalili Mariji za prejete darove. Ura se je nagibala k popoldnevu, ko smo se ustavili v Olimju na Jelenovem grebenu in si privoščili pozno kosilo.

Dan je bil lep, obsijan s soncem. Dogodki tega romanja so nas napolnili z najboljšo energijo, ki jo potrebujemo pri našem delu na Karitas.

maribor

KDOR SE BOJI BOGA, DELA DOBRO

Branko Maček

Deseto romanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas nadškofije Maribor, v petek, 20. 8. 2021

Bogu smo hvaležni, da smo se letos spet lahko podali na kratko, a duhovno bogato romarsko pot, na »goro spremenitve«, v šotor, v naravo, na Roglo. Tako kot že nekaj let po Marijinem vnebovzetju in prazniku svetega Roka – letos na sam god svetega Bernarda, ki nam tudi sporoča:

»Če te Marija podpira, ne boš padel; če te Ona varuje, se ti ni ničesar bati; če te Ona vodi, se ne boš utrudil; če ti je Ona naklonjena, boš prišel v rešilni pristan.«

»Razen sebe Ljubezen ne išče drugega razloga, ne drugega sadu; njen sad je, da doživlja ljubezen. Ljubim, ker ljubim, ljubim, da ljubim.«

»Ker smo s Kristusovim imenom okrašeni kot 'kristjani', je nujno potrebno, da živimo tako, da to ime ne bo pomenilo za nas laži, ampak ga bo naše življenje potrjevalo s pričevanjem.«

Zato letošnje geslo našega srečanja na Rogli: »Kdor se boji Boga, dela dobro« (Sir 15,1).

Tudi letos smo bili povabljeni, da ponovno poglobimo pri Gospodu to, v občestvu sester in bratov, kot sodelavci in prostovoljci v veliki družini Karitas oziroma Cerkve, kar se vedno znova potrebuje pri našem delu. Vsi dobro vemo, da se moramo izpopolnjevati v tem, da znamo izročati delo v Karitas, to razdajanje, zaupanje, spoštovanje, dobroto ... vsak dan znova pred Gospoda in z Njegovim blagoslovom to deliti med ljudi.

Zahvalimo se Bogu in drug drugemu, sodelavcem, podpornikom, prosilcem za služenje ljudem ter ostanimo in bodimo drug drugemu blagoslov. Bog je na naši strani. V veselju in trpljenju. V življenju in smrti.

Zato velik hvala vsem sodelavkam in sodelavcem v mreži Karitas. V več kot tridesetih letih je vsako leto

bilo udejanjenih veliko majhnih in velikih čudežev. **Pravičnost in Ljubezen** sta drži dobrodelne ustanove Karitas. To daje oporo, določa naše ravnanje. Ti drži spreminjata odnose med nami v župniji, kraju, državi in svetu. Zato potrebujemo srečanja z Gospodom ter med seboj ... in to v živo. Korona za Karitas ni bila in ne sme biti ovira pri njenem poslanstvu. Tudi za to smo in še bomo videli stisko človeka in skupnosti ter tako delovali, da bomo skupaj delali čudeže ter s ponosom rekli: **»Da, jaz sem KARITAS!«** Vedimo, v življenju potrebujemo pomoč Boga in soljudi.

Ko se bomo pri svojem delu srečevali s križi in težavami, pa se spomnimo tudi tega sporočila svetega Bernarda: *»Kristusov križ je za človeka nekaj podobnega, kot so za ptice krila: nosi ga kvišku.«*

Hvala Župnijski karitas Zreče, ki nas je sodelavce in prostovoljce Karitas sprejela in tako lepo povezala dve župniji, sv. Kunigunda na Pohorju in Zreče, ter pripravila nepozaben, duhovno bogat petkov popoldan, ko smo lahko skupaj s pastirjem nadškofofom Alojzijem ter generalnim tajnikom Slovenske karitas Petrom doživeli božjo bližino pri sv. maši pod šotorom, skupnem srečanju ob okrepčilu, sprehodu med krošnjami in ogledom ter osebno molitvijo v podružni cerkvi Jezusove spremenitve na gori in sklepom, molitvijo večernic pod šotorom.

Zato nas naj spomin na srečanje na Rogli ob spremenitvah na oltarjih sveta nosi kvišku, ko se bomo z gore vrnili v vsakdanje življenje. Pri tem želim, da bi čutili veliko žegna. Tistega, ki vse dela, vodi in *»nosi v svojem naročju«*.

KO ZAČUTIŠ ZADOVOLJSTVO Z DELOM PROSTOVOLJCEV

Florjan Ungar

Druga delovna akcija youngCaritas Maribor

YoungCaritas Maribor je v sklopu programa Delovna akcija 26. 8. 2021 na Prevaljah izvedla drugo delovno akcijo v sodelovanju z Župnijsko karitas Prevalje. Prostovoljci smo se zbrali na Prevaljah in se skupaj z ŽK Prevalje odpravili do gospe, ki je potrebovala pomoč pri ureditvi bivanjske stiske. Najprej smo iz stanovanja odpeljali dva velika kombija kosovnih odpadkov in staro kuhinjo ter nato pripeljali in postavili drugo rabljeno kuhinjo, ki jo je priskrbela ŽK Prevalje. Delo je potekalo okoli štiri ure. Po končani delovni akciji je ŽK Prevalje poskrbela za malico, ki je okrepila prostovoljce.

Ob delovni akciji je najlepše izkusiti zadovoljstvo in nasmeš prejemnice pomoči, ko začutiš, da je srečna

in zadovoljna z delom prostovoljcev. Obenem pa se v takem trenutku lahko vsi zavemo, da bo življenje uporabnice v njenem domu po delu pridnih mladih prostovoljcev kvalitetnejše.

murska sobota

VI STE LUČ SVETA

Jožef Kociper

Umetniki za Karitas v Murski Soboti

Prav gotovo lahko rečemo, da je umetnosti mnogo vrst. Vsaka umetnost pa dviga človeka k Bogu.

Za Karitas pa lahko rečemo, da je to posebna vrsta umetnosti, ki izgrajuje človeka v njegovem bistvu. Karitas je v temelju umetnost služenja bližnjemu in s tem naše rasti v človečnosti.

Ko pa se v danem času in prostoru združi več umetnosti, lahko to blagodejno vpliva na mnogotere ljudi, tudi oddaljene.

V teh »zaprtih« koronaačasih smo imeli priložnost biti na stičišču umetnosti v Študijski in pokrajinski knjižnici v Murski Soboti, kjer je bila 17. septembra 2021 otvoritev razstave.

ново mesto

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO OBIŠČE ORATORIJ 2021

Tamara Dvornik

»Vsi ljudje so rojeni kot originali, a mnogi umrejo kot fotokopije.« Carlo Acutis

Škofijska karitas Novo mesto vsako leto pomaga pri organiziranju oratorijev na Dolenjskem. Do letošnjega leta smo bolj kot ne pomagali le materialno – donirali hrano, vodo in sokove. Letos pa smo želeli, da tudi mladi spoznajo naše poslanstvo, delovanje. V ta namen smo obiskali oratorij dveh župnij – Vavta vas in Mirna peč.

Kot mnogih mladih udeležencev oratorijev se je tudi nas močno dotaknila zgodba letošnjega oratorijskega junaka Carla, zato smo predstavitev Karitas in delavnice želeli preplesti z njegovim in našim delovanjem.

Delavnice smo razdelili na tri področja:

Skrb za okolje: kot vemo, je Carlo skrbel za okolje, reševal živali, skrbel za svoje hišne ljubljence. Dragoceno mu je bilo življenje vsakega hrošča. Tudi Karitas se udeležuje čistilnih akcij in promovira, da svet za seboj zapuščamo lepši, kot smo ga prejeli. V naši delavnici smo skrbeli za naravo tako, da smo počistili okolico, pometli in pograbili listje, vse smeti pravilno ločili in razkužili notranjost cerkve. Posejali smo tudi cvetlice in si zadali, da bomo zanje lepo skrbeli.

Skrb za drugega: Carlo je bil pozoren do vsakega posameznika. Zanimalo ga je življenje vsakogar – kako živi, kako mu lahko pomaga ... Kot vemo, tudi Karitas skrbi za drugega, mu poda dlan, ko je na tleh, mu prisluhne in pomaga. V naših delavnicah smo se posvetili drugemu tako, da smo za prav vsakega udeleženca izdelali posebno zapestnico ali obesek za ključke. Namen je bil, da sebe damo v ozadje – ni pomembno, kaj je všeč meni, pomembno je, kaj je všeč tistemu, ki mu darilo poklanjamo. Poleg zapestnic in obeskov za ključke smo pripravili več paketov hrane, ki so jih prejeli tisti, ki sije ne morejo privoščiti. Za konec pa smo pripravili tudi sadno malico in med pripravo za vsakega tudi zmolili.

18

Pater Toni Brinjavc, župnik v Turnišču, je navzoče nagovoril s prečudovito melodijo, lepo besedo, karitativnim nagovorom in nenazadnje še z uradnim odprtjem razstave Umetniki za Karitas, ki jo že dve desetletji in pol organizira Škofijska karitas Koper. Mnogi umetniški talenti p. Tonija so se v trenutku zljili v zahvalo in čast vsem likovnim umetnikom, ki so na Sinjem vrhu na 26. mednarodni likovni koloniji darovali sebe v umetniških upodobitvah, ki jih name-

najajo za dobra dela za otroke umetnikov, ki jih je koronakriza najbolj prizadela.

Likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn je temeljito predstavila vse udeležence likovne kolonije, ki so sodelovali in darovali svoja umetniška dela v dober namen za pomoč otrokom kolegov umetnikov v posebnih stiskah.

Jože Hozjan, predsednik Škofijske karitas Murska Sobota, je uvodoma pozdravil vse goste in udeležence odprtja razstave in se jim zahvalil za iskanje skupnih temeljev umetnosti za človeka.

Karmen Smodiš, ki je redna sodelavka Umetnikov za Karitas, je prireditev povezovala.

Vi ste luč sveta je bilo tokratno skupno vodilo Umetnikov za Karitas. V Luč sveta so se tokrat zazrli: Barbara DEMŠAR, Breda STURM, Draga DAVITKOVA ERIČ, Erna FERJANIČ, Janko ORAČ, Matej METLIKOVIČ, Milan ERIČ, Silva COPIČ, Skender BAJROVIČ, Veljko TOMAN, Viktor ŠEST in še mnogi drugi, ki so podarili svoja umetniška dela za namen pomoči otrokom umetnikov.

Hvala vsem, ki ste se v teh »zaprtih« časih s svojim človeškim, kulturnim, umetniškim, podporniškim duhom odprli za sočloveka v stiski.

Hvala Škofijski karitas Koper in njeni veliki ekipi, da so se pripravljene odpraviti na skrajni vzhod Slovenije, da bi obogatili karitativno umetnost s posebno pozornostjo na otroke umetnikov.

Zadnja delavnica je zajemala **skrb zase**. Večkrat pozabimo nase, na svojo duhovno in telesno pripravljenost. Carlo je dal velik poudarek na evharistijo, na čisto dušo, na spoved – hkrati pa ni zanemaril svoje telesne pripravljenosti. V delavnici smo se posvetili predvsem fizični pripravljenosti. Odigrali smo igro nogometa, pri tem pa nismo pozabili na »ferplej«.

Po pogovorih z animatorji nam je uspelo organizirati delavnice, ki smo jih povezali s Carlovim življenjem in delovanjem Karitas. Tudi otroci so dobili vsaj okviren vpogled v naše delo in naše poslanstvo. Pomembno je, da se sami odločimo, koliko sebe smo pripravljeni darovati za Boga in za druge. Kot je dejal Carlo: »Bog je za vsakega od nas napisal edinstveno in neponovljivo zgodovino, nam pa pustil svobodo, da sami napišemo njen konec.«

ZELEMENJAVA NA ŠKOFIJSKI KARITAS NOVO MESTO, DRUGIČ

Tamara Dvornik

»Od vrta do prta, iz rok v usta, nona Vanca nima dopusta! Seje, sadi. Pomagamo vsi! Zalivamo, sadimo. Dobrot se veselimo!« (A. Žibert)

Žuljave in umazane od zemlje so bile mnogokatero roke, ki so na septembrski Zelemenjavi z zadovoljstvom položile svoje pridelke na pripravljene mize. Paprika, zelena, drobnjak, buče, por, sezonska zelenjava je polnila prostor in pritegovala poglede ljudi, ki so prišli malce »pofirbcati«. Spet drugi pa so zamenjali

tisto, česar jim ni uspelo pridelati na svojih vrtovih, njivah.

Menjala se je zelenjava, sirupi, vonjale so se začimbe. Ljudje smo pogledovali obložene mize in si polnili cajne s pridelki. Posladkali smo se z domačo jabolčno pito in srknili požirek tople kave.

Zelemenjava je dogodek, kjer menjamo semena, sadike, recepte, izkušnje in navdihe z domačega vrta. Cilj Zelemenjave je, da na solidaren in zabaven način poveže vse navdušence nad dobrotami in lepotami z domačega vrta ter to navdušenje raztrosi tudi med ostale someščane in sovaščane.

Čeprav je bila letošnja letina dokaj slaba, ker je poletno toplo sonce in pomanjkanje dežja terjalo svoj davek, je naša Zelemenjava uspela! Nismo si izmenjali le zelenjave, temveč tudi besede. Pa ne le tistih vljudnostnih fraz, ampak tudi nasvete, kako se pripravi trpotčev sirup proti kašlju, speče pehtranova potica ali pa poseje fižol na rastočo koruzo. Vsekakor pa smo si rekli, da to ni zadnja Zelemenjava.

»STAROST JE KRONA VSEH STOPENJ ŽIVLJENJA«

Simon Dvornik

Škofijsko romanje bolnikov, invalidov in ostarelih k Mariji na Zaplaz

Tudi letos smo sodelavci in prostovoljci Škofijske karitas Novo mesto pomagali pri organizaciji romanja bolnikov, invalidov in ostarelih k Mariji na Zaplaz. Dogodek se je pričel z molitveno uro, ki ji je sledila slovesna sveta maša. Po slovesnosti smo se v sproščenem ozračju družili ob osvežujoči pijači in toplem klepetu.

V pridigi nas je upokojeni škof msgr. Andrej Glavan nagovoril, da je starost krona vseh stopenj življenja. Prinaša žetev tistega, kar se je človek naučil in doživel, kar je delal in dosegel, žetev tudi tega, kar je pretrpel in prestal. Starost in trpljenje prinaša tudi modrost. Ta daje človeku, da gleda na svet z Božjimi očmi in srcem. Modrost ostarelih plemeniti širšo družbo in prav je, da to kvaliteto prepoznamo vsi – tako ožji kot širši deležniki naše skupnosti. Prepoznavanje doprinosov vseh oseb v naši družbi je ključen dejavnik k skupnemu prizadevanju za lepše sožitje, za srečo in medsebojno pomoč med zdravimi in bolnimi ter mladimi in starimi.

Vsem, ki so prišli k Mariji položiti o svojih tegobah in trpljenju, ter tistim, ki jih spremljajo, je v pridigi msgr. Glavan dejal: »Bodimo pa hvaležni vsem, ki nam stojijo

ob strani in izkazujejo pozornosti, ki nam lepšajo življenje. A tudi mi pomagajmo in lajšajmo življenje drugim ... Človek, ki je poln ljubezni, vedno lahko vsakemu kaj da v pogovoru ali s sočutjem, in nihče ni tako bogat in zadovoljen, da ne bi mogel še kaj prejeti.«

ODGOVORI SLOVENIJE NA IZZIVE STARAJOČE SE DRUŽBE

Simon Dvornik

Sejem dolgožive družbe

Škofijska karitas Novo mesto se je 8. 9. 2021 udeležila Sejma dolgožive družbe, ki je del projekta SI-4CARE, katerega nosilec je Univerza v Ljubljani. Ob povabilu Mestne občine Novo mesto smo v sproščenem ozračju predstavili svoje programe za starejše in dejavnosti, povezane z izzivi starajoče se družbe. To je bil prvi tovrsten regijski dogodek, na katerem smo govorili o razvoju vizije strateškega oblikovanja rešitev na področju aktivnega staranja in dolgotrajne oskrbe ter predstavili obstoječe socialne inovacije, ki bodo lahko dobra motivacija in popotnica za delo v bodoče. Na dogodku smo s primeri dobrih praks predstavili glavna področja starajoče se družbe, ki potrebujejo pozornost vseh relevantnih deležnikov. Načrtujemo se zediniti okoli primarnega cilja: dviga kakovosti življenja v naših skupnostih, usmeriti pogled v prihodnost, poiskati morebitna partnerstva za iskanje sinergij na področju dolgotrajne oskrbe z željo po aktiviranju preostalih lokalnih deležnikov. Povezovanje omenjenih deležnikov predstavlja primer dobre prakse oziroma zgled za druga lokalna okolja v Sloveniji, da se aktivno lotijo priprave strategije za dolgotrajno oskrbo v svoji regiji.

LETOVANJE DRUŽIN V PORTOROŽU

misli zbrala: Franica Grmek, voditeljica skupine

Zadnji teden v avgustu so imele možnost letovati štiri velike družine s Primorske.

Vsaka skupina je nekaj posebnega, deluje in funkcionira na poseben, svojstven način. Med drugim je bila posebnost letošnje skupine v tem, da je bilo v njej veliko mladostnikov oz. najstnikov. Temu primerno se je odvijala tudi dinamika, ki je bila pestra, nepredvidljiva, izzivalna, na trenutke (predvsem za starše) naporna. Obenem pa so nas ti mladostniki zelo obogatili z iskricami, iskrenimi, zabavnimi in neposrednimi ravnanji.

V skupini smo razvili dinamiko, v kateri smo se počutili varne, med seboj smo si podelili starševske izkušnje, veselje, skrbi in tudi bolečine.

Otroci in mladostniki so se družili, se učili sodelovanja in medsebojnega upoštevanja preko delavnic, ki so se jih udeleževali. Družine so si letos želele več svobode, več prostega, samo njim namenjenega časa, ki so ga izkoristile za večerne sprehode po Portorožu in ob morski obali.

Starši, pa tudi otroci in mladostniki so bili z mislimi že pri začetku šole. Starši so si želeli, da bi se šolska vrata res odprla, da pouk ne bi več potekal na daljavo. Otroci in mladostniki pa so se že veselili ponovnega snidenja s sošolci in prijatelji.

LETOVANJE DRUŽIN V SOČI

Lucija Božič

Kot vsako leto so se tudi letos družine iz Škofijske karitas Koper udeležile letovanja v Domu Karitas v Soči. Skupaj je letovalo šest prijetnih družin – nekaj jih je bilo na letovanju v Soči prvič, nekatere pa so že bile z nami.

Letovanje smo začeli v petek, 27. 8. 2021, popoldne. Po registraciji, namestitvi in večerji je sledil spoznavni večer. Za spoznavanje smo si izbrali igrico s klopčičem volne. Tisti, ki je dobil klopčič volne, se je moral predstaviti in povedati nekaj o sebi. Ugotovili smo, da imamo v svoji družbi veliko ljubiteljev glasbe in petja ter veliko ljubiteljev športa. Vsak je še povedal, kaj ga je spodbudilo za to letovanje, tisti, ki so že bili na letovanju v Soči, pa so nam zaupali, kaj jim je bilo všeč in kaj malo manj všeč. Dogovorili smo se, da če se bo med letovanjem kaj »zavozlalo«, bomo skušali s skupnimi močmi »odvozlati«. Večer smo končali s petjem.

V soboto smo se odpeljali do lepe in mogočne cerkve Srca Jezusovega v Drežnici. Današnja cerkev je stara 110 let. Pri maši smo molili za vse bolnike, naše misli in prošnje so bile namenjene predvsem naši ravnateljici ge. Jožici, da ji Bog pomaga, da bo premagala to težko preizkušnjo.

Gospod župnik nam je predstavil zgodovino cerkve in obrazložil vitraže. Med obema vojnama so dobili nove orgle, ki so bile nekaj časa največje na Primorskem. Slikarja Zoran Mušič in Avgust Černigoj sta poslikala celo cerkev. K njeni lepoti so veliko pripeli tudi različni dobrotniki.

Sledilo je kosilo, ki smo ga pripeljali s sabo, in pogostitev, ki so jo pripravile sodelavke Karitas. Gospa Cilka in njen mož sta nam predstavila lovsko zbirko, ki jo imata urejeno v domači hiši. Iskrena hvala g. župniku in domačinom za tople sprejem.

V Kobaridu smo si ogledali italijansko kostnico in se posladkali s sladoledom. Na poti proti domu smo si ogledali naravno znamenitost, Velika korita Soče.

Po večerji smo si ogledali potopis o Etiopiji, ki ga je predstavil g. Simon Cigoj, ki je bil v Etiopiji kot prostovoljec, da je tamkajšnje otroke učil angleščino. Hvala, Simon, da si bil pripravljen svoja doživetja deliti z nami.

Prav tako smo začeli z igro skritega prijatelja. Naloga je bila, da si do svojega skritega prijatelja še posebno pozoren, priazen, da mu pomagaš, da mu napišeš kakšno pisemce, mogoče pesem, da mu kaj narišeš ali podariš manjše darilce, ki ga odložiš v za to namenjeno škatlo.

V nedeljo smo šli k maši v bližnjo cerkev, kjer so nekateri otroci sodelovali kot ministranti. Po okusnem kosilu je sledil pohod do Pristave v Lepeni. Ogledali smo si stičišče rek Soča in Lepena, lepo urejeno hišo skladatelja in duhovnika Avgusta Ipavca in Velika korita Soče.

Utrujeni, a zadovoljni z lepo preživetim dnem smo odšli na večerjo. Po večerji smo si ogledali slovenski film To so gadi, ki nas je vse nasmejal.

V ponedeljek smo se po zajtrku odpravili do kmetije Jelinčič, kjer pridelujejo ovčji sir in skuto. Božali smo osle, ki niso imeli čisto nič proti temu.

Ponedeljkov popoldan je bil bolj deževen, zato smo se odpeljali v Trento, kjer smo obiskali muzej. Tam smo si ogledali film o Triglavskem narodnem parku, razstavo o živi in neživi naravi, video o Soči in njenem čudežnem podvodnem svetu, o soški postrvi, poslušali, kako se oglašajo različne žvali.

Po večerji je sledil družabni večer. Najprej smo si ogledali kratko igro o svetopisemski zgodbi o izgubljenem sinu, ki so jo na svoj način predstavili naši mladostniki. Sledil je zaključek igre skriti prijatelj. Vsak udeleženec letovanja je prebral pisemce, ki ga je dobil, in skušal ugotoviti, kdo je njegov skriti prijatelj, in pojasniti, zakaj misli, da je ravno on. Ob odkrivanju skritega prijatelja smo se zelo zabavali. Sledil je kres, v žerjavici smo pekli hrenovke in prepevali.

V torek smo pospravili in odšli domov. Teh nekaj dni v Soči je zelo hitro minilo. Mnogokaj smo videli, veliko hodili, otroci so veliko risali, barvali, igrali smo karte, fantje so igrali nogomet in košarko. Kuharica Vida je poskrbela za okusne obroke, pri čemer ji pomagala ga. Dragica – za njun trud smo jima zelo hvaležni. Med nami so se spletile prijateljske vezi, izmenjali smo si telefonske številke in elektronske naslove, da bomo lahko še naprej ostali v stiku.

Čeprav sem bila vodja letovanja, je prostovoljka Marija s svojo srčnostjo, bogatimi izkušnjami in poznavanjem Soške doline pomembno prispevala, da nam je bilo v Soči res lepo. Prav tako je poskrbela tudi za našo duhovno hrano, saj nas je vsako jutro pova-

bila, da smo zmolili jutranjice in zvečer hvalnice. Več staršev je povedalo, da jim molitev veliko pomeni.

Seveda smo se ves čas držali potrebnih ukrepov za preprečevanje širjenja koronavirusa.

Hvala vsem, ki ste prispevali, da smo se iz Soče vrnili obogateni z lepimi doživetji.

SPOMINJAMO SE

Helena Zevnik Rozman

Drugo leto bo Žarek dobrote praznoval že 20-letnico izhajanja. V teh letih se je nabralo veliko člankov in prispevkov, ki so še danes zelo aktualni. Ker se lahko iz zgodovine tudi kaj naučimo, bomo vsak mesec pobraški v preteklost in objavili kakšno misel, obvestilo ali članek iz preteklih števil.

Seminar Karitas leta 2004

Pod geslom »Tukaj sem, pošlji mene« je 10. in 11. septembra leta 2004 pri sv. Jožefu v Celju potekal seminar za sodelavce Karitas. Poleg prostovoljnih sodelavcev iz ŽK so se ga udeležili tudi gostje iz Karitas Makedonije, Srbije in Črne gore, Bosne in Hercegovine ter Hrvaške.

Iz vsebine: Dr. Ivan Platovnjak je v svojem razmišljanju povedal, da je možnost delati dobro zastonjski dar Božje milosti. Vendar lahko želja delati dobro prikriva mnoge naše skušnjave, kot so: igra vloge rešitelja, iskanje samopotrditve in avtoritativnost. Zato je treba nenehno razvijati nekatere temeljne notranje drže. Za razvoj notranje občutljivosti so nam v pomoč etična načela, o pomembnosti katerih sta spregovorila predavatelj Teološke fakultete dr. Karel Bedernjak in koreferent Imre Jerebic.

Naslednji dan sta predavatelja p. Marko Novak in dr. Jože Ramovš razmišljala o pomenu trpljenja, boleznih in službi ljubezni, medsebojnih odnosih ter komunikaciji.

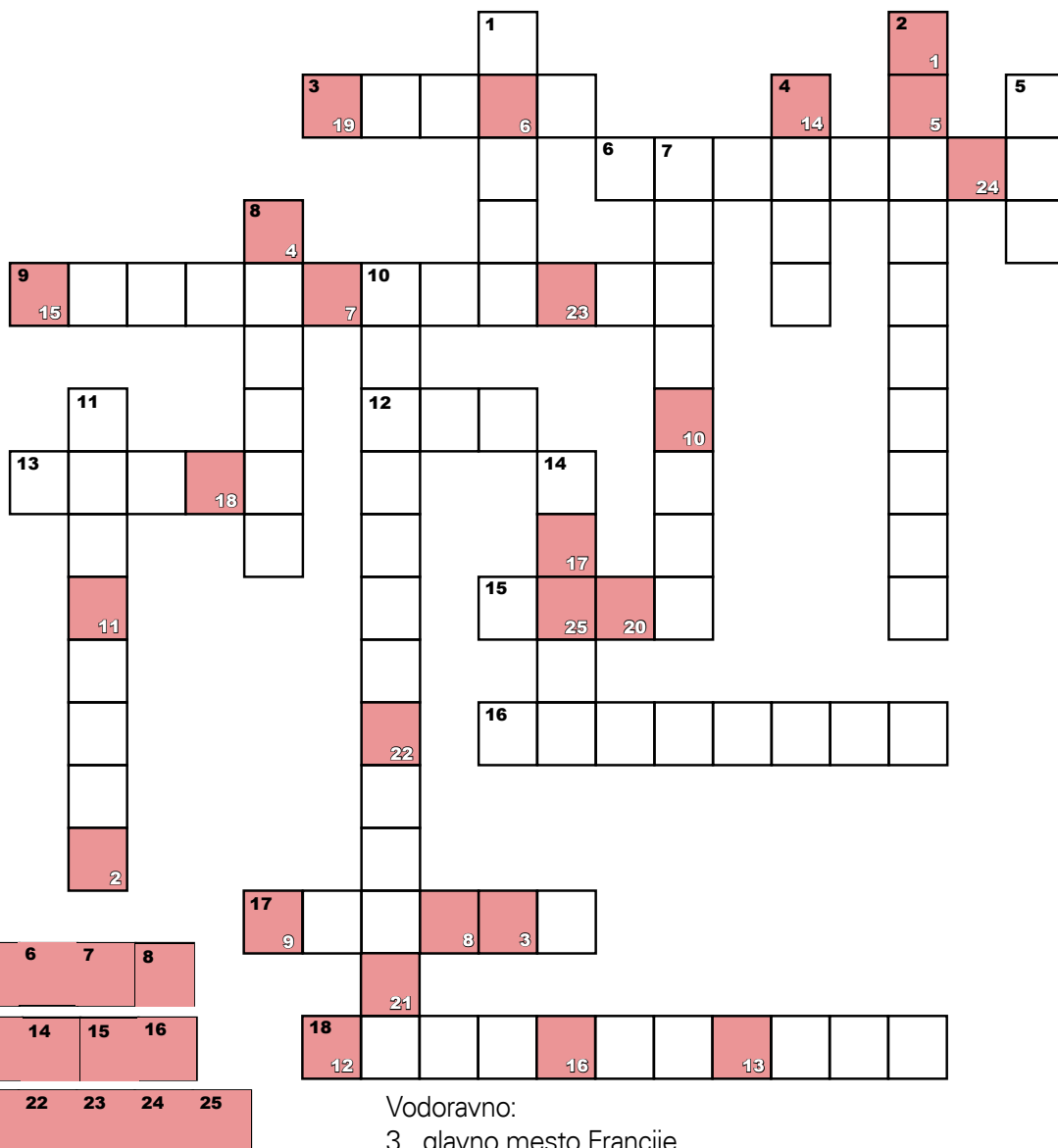
Vse slišano so nato strnili v štirih delavnicah: o poklicanosti kot poklicu, kjer smo poklicani v osebnem, organiziranem in poklicnem služenju, o vlogi laikov v Cerkvi in razmerju med prostovoljstvom in zaposlitvijo, o vlogah v župnijskih Karitas in o pobudi za izobraževanje teologov.

NAGRADNA KRIŽANKA

oktober

Monika Nared

23

Nagradno geslo:

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25							

Nagrade:

1. nagrada: **Majica Mlade Karitas z napisom: Srce, ki vidi**
2. nagrada: **Lonček Mlade Karitas**
3. nagrada: **Kresničke**

Nagrajenci julijske nagradne križanke:

1. nagrada: **Dorica Lozar, Miren**
2. nagrada: **Adam Razpotnik, Kresnice**
3. nagrada: **Ester Srdarev, Ljubljana**

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 15. 10. 2021 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in karaja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Vodoravno:

- 3 glavno mesto Francije
- 6 gledališka igra vesele, šaljive vsebine
- 9 največji pustni festival, značilen za Ptuj in okolico
- 12 biblijska prva ženska
- 13 najdaljša vas v Sloveniji
- 15 brez jela, ni...
- 16 mlajša kamena doba
- 17 sredstvo za pisanje in tiskanje, navadno črne barve
- 18 rastlina, ki se razmnožuje z vetrom

Navpično:

- 1 zelo dišeča rastlina z dlakavimi listi in modrimi cveti v socvetjih
- 2 uživaštvo
- 4 navada ali ...
- 5 poljska cvetlica
- 7 poškodba kože zaradi ognja
- 8 tropski sadež
- 10 najpogostejši ekološki problem
- 11 kdor ljubi dom, domovino
- 14 glavno mesto Grčije

Sodelavci Nadškofijske karitas Maribor so se podali na duhovno romarsko pot na »goro spremenitve«, v šotor, v naravo, na Roglo.

Sodelavce Slovenske karitas je septembra obiskal generalni tajnik Caritas Internationalis, g. Aloysius John, ko se je mudil v Sloveniji v sklopu Strateškega foruma Bled, kjer je bil govorec skupaj z misijonarjem Pedrom Opeko. Srečal se je tudi z nadškofoma Alojzijem Cvilkom in Stanislavom Zoretom ter dr. Stanislavom Raščanom, državnim sekretarjem na Ministrstvu za zunanje zadeve.

V prvi polovici septembra je v sklopu projekta MZZ na študijski obisk v Slovenijo prišlo 16 predelovalk domače hrane iz JV Srbije. Obiskale so partnerski občini Kočevje in Razkrižje. V slednji so se srečale tudi s sodelavkami Župnijske karitas Razkrižje, ki so jih prijazno pogostile z domačimi mlinci z zaseko.

Na zelemenjavi na ŠK Novo mesto se je septembra menjalo. Od zelenjave do semen, receptov, izkušenj, dobre volje ...

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

